

Margrethe Vestager (RV):

Det fylder mig altid med optimisme, når fru Pia Kjærsgaard og andre ordførere fra den borgerlige lejr ikke kan finde på noget bedre end at fremhæve Det Radikale Venstres stærke indflydelse, som jo desværre efterhånden ligger nogle år tilbage, for dermed fuldstændig at kaste vrage på det ansvar, som fru Pia Kjærsgaard har for de sidste 7 års politik. Jeg synes, det er tankevækkende, at svaret på, at der er så mange skydevåben i København øjeblikket, er et knivforbud – det forekommer sådan lidt inkonsekvent – men lad det nu ligge, for det er jo ikke det eneste eksempel.

Det andet eksempel er det, som Dansk Folkeparti selv bringer til torvs på forsiden af Politiken i dag, nemlig at man nu vil have ophævet det anlægsstop, som man selv har båret igennem for ganske kort tid siden – en ensidig gennemtrumfning af en kommunal begrænsning på et tidspunkt, hvor tingene var planlagt og folk var godt i gang, så borgerne må føle sig godt og grundigt snydt, og her medvirker Dansk Folkeparti lige indtil i dag, hvor man finder det passende at meddele på forsiden af Politiken, at man altså nu vil løbe fra den aftale, man har lavet med regeringen. Det er da det seneste eksempel på, at det samarbejde, som Dansk Folkeparti har med regeringen, må være særdeles utilfredsstillende, når man i den grad føler trang til at løbe fra de ting, man lige har lavet aftale om sammen med regeringen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Pia Kjærsgaard (DF):

Der vil jeg så korrigere fru Margrethe Vestager, som bør læse forsiden på hoforganet Politiken endnu en gang, for det er faktisk ikke det, der står. Der står ikke et ord om, at vi vil ophæve en aftale med regeringen, overhovedet ikke. Der står slet ikke noget i den retning.

Det, der står, er, at vi selvfølgelig ikke kan acceptere, at der i nogle kommuner, og primært i socialdemokratiske kommuner – det har vi jo også været inde på i debatten her i dag, men fred være med det, for det gælder, uanset om det er socialdemokratisk eller borgerligt ledede kommuner – er nogle borgere, der kommer i klemme, og der er nogle skoler, der er nogle institutioner, der er nogle plejehjem, hvor det er velkendt, at toiletterne bestemt ikke er nogen

fornøjelse, og der er skimmelsvamp osv. osv. på landets skoler og andre steder. Det erkender vi, og vi har sagt, at det synes vi egentlig ville være meget fornuftigt, også præcis i den tid, vi lever i lige nu, hvor der jo ikke ligefrem er højkonjunktur, at vi ser på det problem for at finde ud af, hvilke kommuner det er. Vi vil ikke bare sådan pøse penge ud i kommunerne, for så kan der jo netop ske det, som i den sammenhæng er sket i alt for vidt omfang, nemlig at man laver kulturinstitutioner, bygger nye rådhus, svømmehaller, og hvad ved jeg – sikkert ganske fremragende ting alle steder – men vi herinde skal ikke bare bruge pengene, når vi finder ud af, at der findes skoler, der ikke fungerer, som de skal, og hvor toiletterne er uhumske og alt det der. Vi kan jo ikke bare sige: Nå, jamen så blæser vi på anlægsloftet. Det er ikke det, vi har sagt. Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager, at hun skal prøve at læse det igen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Vi går videre til næste spørger, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Så vil jeg undlade at rose fru Pia Kjærsgaard, for jeg ville ellers have røst hende for det initiativ, men så risikerer jeg jo heller ikke at få samme afvisning, som SF har fået på deres milde kærlighedserklæring.

Jeg bemærkede med stor interesse, at fru Pia Kjærsgaard havde en række meget, meget kritiske betragtninger om EU, og der vil jeg bare spørge fru Pia Kjærsgaard, om det ikke forholder sig sådan, at Dansk Folkeparti i praksis har accepteret, at det er EU og EF-Domstolen, der afgør tingene i Danmark, og at Dansk Folkeparti sådan set tager det til efterretning, når bare man får mulighed for at straffe nogle kontanthjælpsmodtagere, som er gift. Altså, det er ligesom dealen fra Dansk Folkepartis side, at EU godt kan få lov til at bestemme, hvis vi kan komme til at genere nogle af dem, vi gerne vil genere her i Danmark.

Det andet spørgsmål, jeg godt vil rejse over for fru Pia Kjærsgaard, handler om, at hun pegede på de stigende fødevarerpriser. Man kunne også pege på den meget, meget stærkt voksende ulighed i Danmark. Den hænger ganske rigtigt sammen med reguleringen af dagpenge, kontanthjælp, pensioner osv., som jo slet ikke svarer til udviklingen i lønningerne. Men forstod jeg fru Pia Kjærsgaard rigtigt, så man vil sikre, at